

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592892224/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

hvorledes man, hvis man havde den Opgave at forsvare Slottet, kunde udføre Hvervet, hvor man kunde anbringe Skanser, fra hvilke Punkter Fjenden kunde genere, og hvorfra han derfor maatte fordri- ves. Det interesserede mig som en Phantasi, som en Leg, hvori jeg anvendte mine Kundskaber, men hvori min Personlighed ikke var til- stede.

Det var paa en af de Dage, der saaledes hengik i Uvished og For- ventning, at jeg modtog et Brev, som med eet Slag forandrede hele min Skjæbne. Det var hjemmefta og indeholdt den officielle Medde- lelse, at den Mand, som havde taget vor Gaard, han, hvem jeg havde bragt min dode Faders Stævning, var død og havde testamenteret mig Gaarden.

Jeg troede ikke mine egne Øine; jeg har virkelig prøvet, hvad det er at tage sig til Hovedet og føle paa sig selv, om man er vaagen eller ei, og hvergang man har bevist sig selv, at man er vaagen, igen tviv- le, fordi man erindrer, hvor overordenlig skuffende man kan drøm- me. Men naar man ikke skal blive varvittig, holder det snart op. Livs- kraften eller Bevidstheden finder et Punkt, hvor den miit i det Bøl- gende faaer Fodfæste, og saa først bliver man modtagelig for det hele Choc af Følelser og Tanker, der høre den overraskende Virkelighed til. Jeg var forbauset; men i Forbauselsen blandede sig -- hvad skal jeg kalde den Følelse? -- en Slags hellig Rædsel; thi det var min Faders Værk, det var, som om hans Haand i dette Øieblik kjærtegnende, skjøndt død, strøg mig om Haaret. Han havde dog efterladt mig Gaarden med Moders Have, jeg var dog Arvingen alligevel, Arving til hans Ret og hans Ære og hvad han saa dybt og bittert havde lidt for, og Alt var, medens hele Verden forholdt sig taus og hgegyldig, blevet bevist, paadømt og exequeret gennem en Procedure udenfor Jorden.

Men saa kom Glæden, Henrykkelsen over at være i Besiddelse! Det Første, jeg foretog mig, var at skrive til svor Cousine, Frøken Julie, hvem jeg saa længe ikke havde undt Plads i Huset, men som alligevel saa trolig havde taget den Plads ved min Søsters Side, som jeg ikke kunde udfylde. Jeg bad hende betragte min Gaard som sit Hjem, og jeg tilføiede, at hun kunde være sikker paa, det var ikke blot mig, som indbød hende, men at det var overensstemmende med salig Fa- ders Villie. Til Valdeemar og min Søster skrev jeg en lignende Indby- delse, men spurgte tillige, om vi ikke kunde ordne det saaledes, siden